

نامه به پارلمان اروپا

ریاست محترم پارلمان اروپا

نمایندگان محترم پارلمان اروپا،

دوستان و همراهان عزیز،

اینجانب یکی از برندگان جایزه ی ساخروف از آن پارلمان که کارنامه ی روشنی در جهت پاسداری از ارزش های دموکراتیک و حقوق بشری دارد، از تهران، شهری که زندان اوین را در خود جای داده است، به شما درود می فرستم.

شما می دانید که دکتر احمد رضا جلالی سال هاست در زیر حکم اعدام به سر می برد و تا کنون سه بار برای اجرای حکم به سلول انفرادی منتقل شده است. رفتاری که با اجرای حکم، تفاوت چندانی ندارد. آخرین بار، همزمان با آغاز محاکمه ی حمید نوری در سوئد، احمد رضا را برای اجرای حکم به انفرادی منتقل کردند. آقای فرهاد میثمی، که در آن زمان در زندان به سر می برد، در اعتراض به این رفتار ویرانگر، دست به اعتصاب غذا زد. گرچه از آن هنگام تا به امروز، دیگر احمد رضا به انفرادی منتقل نشده است، اما او همچنان در زیر حکم اعدام به سر می برد.

با وجود تایید حکم حمید نوری در دادگاه عالی سوئد و تبادل غافلگیر کننده ی گروگان های سوئدی با حمید نوری، احمد رضا که تابعیت های ایرانی و سوئدی را دارد، همچنان با حکم اعدام در

زندان های جمهوری اسلامی رها شد.

نادیده گرفتن دکتر جلالی در مذاکرات آزاد سازی زندانیان سوئدی در تهران، توسط دولت این کشور، مایه تأسف، نگران کننده و یک تبعیض آشکار است.

این دوگانگی رفتار سوئد، مرا مصمم تر ساخته است تا بنا به وظیفه انسانی و حقوق بشری خود، دست یاری به سوی پارلمان اروپا دراز کنم. پارلمانی که با فلسفه ی احترام به پیمان جهانی حقوق بشر تاسیس شده است، شما به خوبی آگاهید که مفهوم همبستگی در حقوق بشر و پاسداری از صلح و امنیت بین المللی که در گرو رعایت حقوق بشر است، مرا وای دارد در چنین موقعیت خطیری، بی هیچ ابهامی، از شما بخواهم که همه ی ظرفیتهای رسمی و پارلمانی خود برای آزادی دکتر احمد رضا جلالی به کار ببرید.

البته نمی توانم ضربه ی هولناکی را که در اثر رفتار دولت سوئد بر ما و به ویژه به خانواده او وارد شده، کتمان کنم. من به عنوان یک مادر و یک زن، با مادر، فرزندان و همسر دکتر جلالی احساس همبستگی و همدردی می کنم و از شما هم تقاضا دارم که آنان را درک کرده و برای آزادی دکتر جلالی بکوشید.

طبعاً، من به عنوان یک شهروند و حقوقدان ایرانی از رفتار گروگان گیری دولتی که تابعیت آن را دارم، بسیار شرمسارم. دولتی که باید مسئولانه رفتار کند. اما این رفتار دولت ما هم بخشی از چالشی است که روزانه با آن روبرویم. ما از گروگان گیری دولت ایران برای پیشبرد مقاصد سیاسی اش بسیار متنفر، خشمگین و ناراحتیم.

اما سوالی که روبروی همه ی ما قرار دارد، این است که چگونه می توانیم از تکرار چنین رفتارهای غیر مسئولانه ای جلوگیری کنیم؟ پاسخ به این سوال هر چه باشد، واضح است که رفتاری که در تبادل حمید نوری و گروگان های سوئدی با احمد رضا شد، رفتاری نیست که از تکرار چنین اعمال غیرمسئولانه ای توسط جمهوری اسلامی جلوگیری کند.

با تقدیم احترامات صمیمانه

نسرین ستوده، برنده جایزه ساخارف پارلمان اروپا در ۲۰۱۲

تهران - 9 ژوئیه 2024

رونوشت به:

شورای عالی حقوق بشر سازمان ملل،

سازمان عفو بین الملل،

فدراسیون بین المللی حقوق بشر،

وزارت امور خارجه سوئد